

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Orioni Monacho. 181.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

• Θεοφρονίου. ρα.

Theophronio. 180.

Οὐ ρημάτων ἀπαγγελία, ἀλλὰ περιγυμνῶν διακονία τὸν τῆς θείας παιδεύσεως ζήλωτιν ἀποφάνει. ὃ δὲ γὰρ ὁ ἀρχαῖος ἀνάρτης, ἐπειδὴ τῆς θεῶν χρησὶμῆς ἐμμένοντο περὶ ζῶν τὸν κύριον, ἐπαινετὸς ἦν ἄρα τῆς τέτων μαθήσεως, ἀλλ' ἀπόκριτος καὶ ἀπόβλητος, ὅτι τὴν γνώσιν ἔχων, τὴν πρᾶξιν ἀρεῖται. εἰ τίνων μὴ κοῦφος φάνεσθαι βέλει, καὶ ἕτι γλώττης μόνης ἔχων τὴν παιδεύσειν, ἔργω ἕτι δεῖξον τὰ τῶν. ὃ δὲ γὰρ τῆς ἐξωθεν ὀπλοφορίας ὁ Γολιάθ ἀπὸ νῶπι, τοῖς ἴσθαι ἀσθενῶν βοθηήμασιν.

Non verborum enunciatio, verum rerum administratio, diuinæ doctrinæ confessorum hominem reddit. Nam neque vetus ille rebellis, propterea quod diuina oracula memoria tenebat, cum Dominum tentaret, ob eorum cognitionem laudem merebatur: verum contra abiiciendus ac detestandus erat, quod cum scientia præditus esset, actione inficiaretur ac respueret. Quare nisi leuis haberi vis, utpote in lingua sola eruditionem sitam habens, fac eam re ipsa ostendam. Nam nec Goliath ex armis externis quicquam commodi tulit: quoniam internorum auxiliorum imbecillitate laborabat.

Matth. 4.

Parum est lingua duntaxat eruditus esse.

1. Reg. 17.

• Ορίωνι μοναχῷ. ρα.

Orioni Monacho. 181.

Οὐκ ἀπονοίας ὄντιν, ἀ φιλολογώτατε, ὁ καὶ τῆς πλάσαντων φόνος τοῦ σοφῶτατος Πέτρου, ἀλλὰ διδασκαλίας προγνωστικῆς, τὰ πολλὰ τῆς ἀληθείας προσημαίνον ἀμαρτήματα. ὅτι γὰρ ἀρεῖται, τὸ τῆς εὐαγγελίου καταβάλλεσθαι, ἀπέρμαλα καὶ εὐθὺς ὡς ἀτέλειαν ἐωρακότις ζήλια, σοφῶς ἀπὸ τῆς ἀρεῖται. ἕτι πλάσαν, ἵνα μὴ τῶ σίτω συνωστῆνται, τῶ μέλλοντι πρὸς καὶ σὺν πρὸς φυλαχθῆ. οὐτὼ καὶ Μωσῆς ὁ ἱεροπέπος τὰ τοῦ νόμου ἐκ προσημαίνον ὡς βαθεῖα θεώμενος, εἰ καὶ ἕτι βραχέει ἀμαρτήματα καὶ ἀλευθῆναι ἐν σαββάτω ἐυλολοῦσθαι ἐκέλευσε, τὸ το θεὸν γεγραφὸς ἀποφῆνασθαι. ἕτι μὴ κρῶ γὰρ καὶ μέζονι ἢ παρὰ βίασιν κρίνεται. ὡς καὶ οἱ πρῶτοι τῶ γένους προσημαίνοντες ἐξ ὧν γένος τὸν πολυδάδων καταδικάσθαι καὶ εἶναι καὶ θάνατον.

Non crudelitatis atque amentiae fuit, vir studiosissime, quod sapientissimus Petrus, eos, qui peccauerant, morte affecit, verum præscientis doctrinæ, multa hominum peccata præfanantis. Nam cum tunc Euangelij sementem facere incepissent, ac statim enata zizania conspexissent, sapienti consilio ea confestim euulserunt, ne vnà cum tritico aucta futuro igni ad exultionem seruarietur. Ad eundem enim modum diuinus quoque Moses, legem ab initio statim violatam perspicies, et si ob exiguum peccatum, saxis tamē eum obrui iussit, qui die Sabbati ligna collegerat, Deum videlicet hanc sententiam tulisse scribens. Siquidem legis transgressio, tam in paruo ac leui, quàm in magno atque atroci crimine iudicatur. Nam profecto primi quoque generis nostri authores ob arboris fructum degustatum, acerbissima, & vita & morte mulctati sunt.

Act. 3.

Cum Petrus et Paulus in templo sermone facerent, multi ex Sardinia morte affecerunt.

Matth. 13.

Numb. 15.

Legis transgressio in quolibet crimine vindicatur.

Genes. 3.

• Ηρακλείδῃ ἑπισκόπῳ. ρα.

Heraclidi Episcopo. 182.

Ὁ τὸν πολυμήμον μαργαρίτιν ζητήσας, καὶ πάντων αὐτῷ τῆς προσημαίνοντων ἀπὸ σαθμύσας, ὁ νέος ὄντι τῶ κωεῖς λαός, τῆς πατρῴας καὶ ἑσίας, καὶ

Is qui ingentis pretij margaritam quaesivit, eamque omnibus suis facultatibus emit, nouus est Domini populus, qui pater nam & substantiam, & religionem con-

Matth. 13.